

*Stilbok for
Thea Gyjordet.*

16 blad

Ein fisketur.

Det var lidleg ein morgon i slutten av august. Tomover Smådalen kom broren min og eg gåande, vi hadde lenkt oss til Smådalen på fisketur. Men det gikk seinl med oss, av og til måtte vi sette oss og hvile, for sekkene var tunga av all den maten og kleda man hadde hatt med i ål oss.

Det var fint vir på fjellet i dag. Solen skin fra ein skjøn himmel, her og der såg ein ditt blenke i små vassoppellar og hjern. Vi høyrdet budiene lokka på sabane i kring oss, lyrene skulle avslad og finne deg mat.

Men det var ikkje så mykje vi festa oss med all det vakre som var der. Vi hadde lomme børre før det var i

koma til Lmådalen for å fiska." Den
vi skulle få vera børke i tre dagar,
så vi hadde god tid.

Det var fyrrst i kveldinga vi såg
skimten av den salra i foss, som vi
skulle ligga på. Og vi var både kide
og svollne da vi kom inn på salerlunet.

Vi hørte budeia bralla og steng inne
i fjøset, ho var nok i full gang med
kveldstekket. Vi gikk inn til ho, og vi
vart vel mottekne, ho var alene på
salra no, så det var så einsamt.

Snart var ho ferdig i fjøset, og ho
bad oss med inn. Sked det same vi
kom inn, tok budeia ei grøyle, som
ho slo mjølk opp i, og selje ho opp
på varmen. Jeg klunka børk til brønn

for m̄ skyndt eg at det skulle bli
rūngrāut ~~og~~ ^{ig} fā.

Det var ikke fridt for Anna, enn
vi var like for nærlæ, då vi gjekk
til sengs den kvelden, for vi hadde
nok vært for hūga på den fine og gode
grauen ~~Lundalaga~~.

Den andre dagen var vi oppe avارد
lidleg, for ~~a~~ Anna til etra ~~si~~ fort
som råd var, og snart var vi på tur.

Vi hadde ikke gått lenge, før Lområdalen
opna seg for oss. Her var ein vakkur
og vilt natur. Fjella stod nakne og
høge, og leiksom skulle vera alt
inne i dalen. Verna etra, som skyldte
seg nedover i fossar og istuas, der
all den fine fisken heldt til.

Vi tok til i fiske oppsætter Langsæua, og eg hadde ikkje slengt ut i mange gongene, for ein stor og fukt fjellaupe hengde seg på kroken. Leg var i heilskill av gede, for det var fyrske gongen i mitt liv, at eg hadde fått i ein fisk. Den broa min måtte lå livek av han, for det vaga eg ikkje. Broa min fekk og fisk med det same, men det lykke han ikkje var noko å gjera seg så vill av. For å få ein fisk, det var kvar dagslege ting for han det, som hadde leiki så mykje før.

Det var ikke berre med den eine fisken, det var ikke langt mellom det hengde seg på ein, så det var svært til fiskebøl. Og no måtte eg ønske

la livek av fisken sjølv, for broen hadde nok med seg sjølv.

Det var vel godt i motell 2, då eg tok til å hjemma sovlen gnaaga under brinsekura. Legt bala til broen, og han var enig i at vi skulle få oss mat i livek. Det smakket godt med dei gode fløyterafflene büdeia hadde laga, og det var ikkje alt mange, då vi var ferdige.

Så var det til å fiska all. Som eg slo i andre tankar, mykte det i stonga. Leg skulde til også bala fisken opp, men stonga var ikkje til å rikka. Leg varpale til broen og varsle han med at det var ein suur ringg eg hadde fått på trossen.

Men og få han opps, det var verre. Men
opp skulle han. Og eg rykte hard til.
Men det skulle eg nok ikkje gjort,
for fiskesnøret slitra, og eg for
baklengsel, og høvna i ein sòle-
pytt hak meg. Ya, ja, no hadde
eg ikkje roko å gjera her lenser,
for blaut var eg, og mine fiske-
snøri hadde eg ikkje. Vi tok då
til å gå allende til salta. Og då
vi var framkomne, opna vi fiskane
og renska dei, og vi rekna dei med
det same. Og all i alt hadde vi
80 slykkar.

Den breidje dagen måtte vi tenkja
på å reise heimall. Béde broar min
og eg lykte vi hadde haft ein fin

liv, og fiskeleytka hūmu vi ikkje klage
på heller. Þen eg gjekk og tankte på.
Hovr leist det var, desom eg aldri
kom til Smådalen meir.

Þen nedgráði botnun millom nokre
skavar i Smådala, ligg det ut fiske-
større og rotnar opp. Det er ut
like minne eftir meg, då eg var i
Smådalen på fisketur.

X

Þessingar.

selða, av/stad, bork, kie, song,
For nu skýra eg af del skalle bli eyjome-
gratit. ^a fá. Þel var ikke fíll fr amma
en eni var like fr metti,
hild. Þel var fyrté gongen i mið líu af
eg hadde fátt í ein fisk. Leg skalle til ^a hild
fiskun upp. Leg ropte til báren og varða han
mid af del var ein svær rugg eg hildde gai
fiskun. á hamna. Þo hildde eg ikke noko ^a gjera
hei laugur, so atykk. Þvíðja gá ^a reina him att.